CESTIČKA DO NEBE

CESTIČKA DO NEBE

FERDINAND NEUBAUER

CESTIČKA DO NEBE

Modlitby k svaté zpovědi a svatému přijímání pro děti.

Otrokovice na jaře roku 1947.

CESTIČKA DO NEBE

Ježíš je bral na lokty, vkládal na ně ruce a žehnal jim.

(Marek 10, 16.)

PŘÍPRAVA K SVATÉ ZPOVĚDI

VZPOMÍNÁŠ SI, MILÉ DÍTĚ?

PÁN JEŽÍŠ VYPRÁVĚL KRÁSNÉ PODOBENSTVÍ:

Hodný tatínek měl nehodného syna. A tomu se doma nelíbilo. Řekl tatínkovi: „Otče, dej mi ten díl statku, který na mne připadá."
Byl totiž sveden od špatných kamarádů, aby šel s nimi do světa. Zarmoutil se otec, ale synovi dal, oč jej žádal. A jak to dopadlo?
Nehodný syn utratil všechno mezi špatnými lidmi.

Stal se z něho ubohý,
ode všech zapomenutý,
hladový a otrhaný – žebrák.

Z hladu – on, kdysi tak bohatý – musil jít pást vepře.
A když byl sám a hladov, začal vzpomínat,

ZPYTOVAL SVĚDOMÍ.

„Já bláhový – z domu jsem odešel, kde bylo tak dobře – otce jsem opustil – a on mne měl tak rád... Jak jsem ho zarmoutil!" A čím víc na to myslil, tím více jej to mrzelo,

LITOVAL SVÝCH HŘÍCHŮ.

I řekl: „Vstanu a půjdu k otci svému a odprosím ho!"

UČINIL PEVNÉ PŘEDSEVZETÍ.

Vstal a šel, klekl před tatínkem a řekl: „Otče, zhřešil jsem..."

VYZNAL SE Z HŘÍCHŮ.

A tatínek? Nezahnal ho od sebe. Ba naopak, již dlouho jej vyhlídal a těšil se na jeho návrat.
„Tatínku, už si nezasloužím ani, abych byl tvým synem. Chci být posledním z tvých nádeníků, abych ti vše vynahradil."

NABÍZEL DOSTIUČINĚNÍ.

Ale otec objal syna, dal mu krásné šaty, skvostný prsten a hostinu mu vystrojil.

Hleď, milé dítě, takovému marnotratnému synu se trochu i ty podobáš. Jak?
Když se ti ve všem nechtělo poslechnouti Pána Boha, když jsi něco dělal proti Božím přikázáním, bylo to, jako bys od Pána Boha utíkal.
A Pán Bůh je milosrdný, on stále čeká, kdy se k němu vrátíš. Odprosíš-li upřímně, hříchy ti odpustí a milost navrátí.
A svaté přijímání – jaká to bude hostina pro tvoji duši!

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Marnotratný syn zpytoval svědomí, když byl sám. I ty, když se začneš připravovat na svatou zpověď, jdi tam, kde tě nebude nikdo rušit, klekni si a pomodli se k Duchu Svatému.
Duch Svatý posvětil a posílil apoštoly o svátcích Letnic a připomenul jim všechno, co Pán Ježíš jim kázal.
Tak i tobě pomůže, aby sis připomenul všechny svoje hříchy a dobře se z nich vyzpovídal.

Duchu Svatý, pomoz mi,
abych poznal, které hříchy jsem udělal,
abych jich litoval,
dobře se z nich vyzpovídal
a opravdu se polepšil.
Otče náš . . . Zdrávas Maria . . .

Předně vzpomeň:

Kdy jsem byl naposledu sv. zpovědi?

Litoval jsem hříchů při poslední sv. zpovědi?

Vykonal jsem pečlivě uložené pokání?

Podle přikázání Božích vzpomínej si na své hříchy od poslední svaté zpovědi.

I. V JEDNOHO BOHA VĚŘITI BUDEŠ.

Pán Bůh je náš nejvyšší Pán, ale při tom nejvýš dobrotivý Otec. Máme v něho věřit, v něho doufat, jeho milovat, jemu se klanět. Modlitbou ho máme prosit a jemu děkovat.

Zanedbával jsem vyučování náboženství?

Dopustil jsem se svatokrádeže?

(Na příklad: neplatná svatá zpověď, nehodné sv. přijímání.)

Vynechával jsem své denní modlitby?

(Ráno, večer, před jídlem a po jídle.)

Modlil jsem se nepobožně, roztržitě, nedbale?

II. NEVEZMEŠ JMÉNA BOŽÍHO NADARMO.

Jména: Bůh, Pán Ježíš, Panna Maria, svatý Josef a jiná svatá slova máme vyslovovati jen s velikou úctou. - S úctou je vyslovujeme při modlitbě, při křesťanském pozdravu, nebo když se učíme o Pánu Bohu.
Je však hříchem, když někdo vyslovuje svatá slova zbytečně, neuctivě, zvláště ve zlosti.

Bral jsem jméno Boží nadarmo?
Klel jsem?
Posmíval jsem se svatým věcem?
Přisahal jsem bez potřeby?

III. POMNI, ABYS DEN SVÁTEČNÍ SVĚTIL.

Neděle a některé svátky jsou věnovány Pánu Bohu. Jsme povinni je světit: nesmíme těžce praco-

vat a máme se zbožně zúčastnit celé mše svaté v kostele.

Zanedbal jsem v neděli nebo zasvěcený svátek vlastní vinou mši svatou?
(*Kolikrát?*)

Přišel jsem na mši svatou vlastní vinou pozdě?

Choval jsem se v kostele nepobožně?

IV. CTI OTCE SVÉHO I MATKU SVOU, ABYS DLOUHO ŽIV BYL A DOBŘE TI BYLO NA ZEMI.

Rodiče jsou po Pánu Bohu tvými největšími dobrodinci.
Pán Bůh chce, abys jim byl za to vděčný, abys je měl rád. Máš se k nim vždy chovat uctivě a ve všem jich poslouchat.
Podobně jako k rodičům se máš chovat ke svým učitelům.

Neposlouchal jsem svých rodičů a představených?

Byl jsem k nim hrubý?

Snad jim i nadával?
Odmlouval jsem jim a vzdoroval?
Hněval jsem se na ně?
Zlobil jsem doma nebo ve škole?
Posmíval jsem se starým lidem?
Nemodlíval jsem se za rodiče?

V. NEZABIJEŠ.

Kromě rodičů máme mít rádi i jiné, zvláště bratry a sestry, příbuzné a známé, kamarády, spolužáky.
Žádnému – ani sobě – nesmíme škodit na zdraví, nemáme se na nikoho hněvat, nikomu nadávat, nikoho bít.
Zvlášť si musíme dát pozor, abychom neuškodili něčí duši tím, že bychom jej svedli ke hříchu.

Škodil jsem si na zdraví?
(Na příklad: uhřátý pil vodu nebo jedl zmrzli-

nu, v zimě běhal po venku málo oblečený, nechtěl jíst a podobně.)

Vydával jsem svůj život v nebezpečí?
(Vozil se na ledových krách, koupal se na nebezpečných místech a podobně.)

Bil jsem jiné?

Házel jsem po někom kamením?

Hněval jsem se na někoho?

Nadával jsem někomu?

Naváděl jsem jiné ke hříchu?
(K jakému?)

Přátelil jsem se se špatnými kamarády?

Trápil jsem zvířata?

VI. NESESMILNÍŠ.

IX. NEPOŽÁDÁŠ MANŽELKY BLIŽNÍHO SVÉHO.

Tato dvě přikázání jsou zvlášť velmi důležitá. Pán Bůh v nich zakazuje neslušné, nemravné myšlenky, řeči a skutky.
Hodné dítě se chrání ze všech sil, aby nemělo ani jednoho takového hříchu. Bývají to

hříchy velmi nebezpečné a mnohdy těžké. Člověk, který se jich často dopouští, bývá potom obyčejně tak zkažen, že se protiví Bohu i lidem.
Pamatuj, že „oko Boží všechno vidí, Boha nikdo neošidí" – a vzpomínej si nyní:

Myslil jsem rád na něco nemravného?
Díval jsem se nemravně na sebe, na jiné, na neslušné obrázky či sochy?
Chodil jsem na neslušná kina?
Poslouchal jsem rád, když druzí nemravně mluvili?
Mluvil jsem sám nebo zpíval něco nemravného?
Četl jsem něco takového, psal nebo kreslil?
Dělal jsem něco nemravného?
(Sám na sobě nebo s jinými? Kolikrát?)
Dovolil jsem, aby se někdo ke mně nemravně choval?
(Kolikrát?)

VII. NEPOKRADEŠ.
X. NEPOŽÁDÁŠ STATKU BLIŽNÍHO SVÉHO.

Pán Bůh chrání náš soukromý majetek, aby nám nikdo neukradl, nezničil, nebo nepoškodil to, co nám patří. Pamatuj na Jidáše, který z malých krádeží došel až tak daleko, že za peníze prodal Pána Ježíše - a vzpomínej si svědomitě:

Ukradl jsem něco?
(Rodičům nebo cizímu? Co to bylo? Peníze - kolik?)

Chtěl jsem něco ukrást?
(Co?)

Poškodil jsem někomu něco?
(Co to bylo? Řezal na příklad ve škole nožem lavice, čmáral po lavicích nebo venku po zdech, šlapal záhonky v cizí zahradě, trhal tam ovoce, šlapal obilí na poli, vypůjčenou knihu pošpinil a podobně?)

Nechal jsem si něco vypůjčeného?
(Co?)

Nechal jsem si něco nalezeného nebo ukradeného?
(Co to bylo?)

VIII. NEPROMLUVÍŠ KŘIVÉHO SVĚDECTVÍ PROTI BLIŽNÍMU SVÉMU.

Pán Bůh žádá, abychom vždy a ve všem byli upřímní. Máme mluvit jen to, co je pravda. Kdo říká něco, o čem ví, že to není pravda, ten lže.
Také tu Pán Bůh zakazuje mluvit zbytečně o chybách druhého, ať skutečných nebo vymyšlených. Mohli bychom tím někomu velmi uškodit. Když se lidé dovědí o někom něco špatného, nebudou ho mít už rádi jako před tím, nebudou si ho vážit, budou jím pohrdat. Vzpomínej si:

Lhal jsem někdy?
Uškodil jsem někomu svou lží?
Přetvařoval jsem se?

Sváděl jsem na jiného, co nebylo pravda?

Pomlouval jsem někoho?
(*Vypravoval jsem o něm, co nebylo pravda?*)

Vyprávěl jsem bez potřeby o chybách jiných lidí?
(*Tomu říkáme nactiutrhání.*)

PROTI PŘIKÁZÁNÍM CÍRKEVNÍM

Jedl jsem schválně v postní dny maso?
(*Kolikrát?*)

Nebyl jsem v době velikonoční u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

HLAVNÍ HŘÍCHY

Jsou to nebezpečné náklonnosti, které člověka přivádějí k mnoha jiným hříchům. Vzpomínej si:

Byl jsem pyšný, lakomý, závistivý, mlsný a vybíravý v jídle, lenivý?

Vzpomeň si ještě, zda jsi neudělal některé jiné hříchy, které zde nejsou uvedeny.
Hříchy, které jsi udělal, dobře si zapamatuj, zvláště těžké.
U těžkých hříchů máš při svaté zpovědi říci, kolikrát jsi je udělal.

LÍTOST A PŘEDSEVZETÍ

Poznal jsi své hříchy. - A vidíš, že jich máš zase dost, přesto, že jsi tolikrát už sliboval, že se polepšíš a že se budeš hříchu chrániti.
Nyní poklekni a jak nejzbožněji dovedeš, odpros svého Spasitele, který i za tebe zemřel na kříži.
Řekni mu, že tě tvoje hříchy velmi mrzí a že tentokrát se chceš opravdu polepšit.
Můžeš to Pánu Ježíši říci těmito slovy:

Pane Ježíši,
prosím tě vroucně, odpusť mi,
že jsem byl k tobě tak nehodný,
že jsem tolikrát neposlechl tvých přikázání,

že jsem ti zlým odplatil všechno to dobré,
co ty jsi pro mne učinil.

S Otcem nebeským a s Duchem svatým
stále o mne pečuješ,
opatruješ mé tělo i mou duši
a chceš mne jednou přivésti k sobě
do nebe.

Tak jako ty se staráš o mne,
nedovedl by zde na světě
žádný tatínek ani maminka.

A já jsem za to všechno
k tobě tak často lhostejný,
málo na tebe pamatuji,
tolikrát dělávám, co se ti nelíbí.

Zasloužím za to velkých trestů v očistci
a snad i v pekle.

Zvláště však mne mrzí,
že jsem tobě způsobil bolest.
Ty jsi trpěl za všechny lidi, tedy i za mne.
Když tě Židé odsoudili k smrti,
když tě potom bili,
když se ti posmívali,
neviděl jsi mezi nimi i mne?

Každým svým hříchem jsem jim vlastně pomáhal -
a také vojákům, kteří tě bičovali,
i katanům, kteří tě křižovali.

Pane Ježíši,
je mi toho velmi líto.
Umiňuji si pevně,
že se opravdu polepším.
Pane Ježíši, pomoz mi,
abych to opravdu dovedl.

Nezapomeň, že lítost je nejpotřebnější část svátosti pokání. Kdybys hříchů nelitoval a nechtěl se polepšit, Pán Bůh by ti nemohl odpustit.

Bez lítosti není odpuštění.

VYZNÁNÍ HŘÍCHŮ

Marnotratný syn šel do domu svého otce. Řekl svému otci: Otče, zhřešil jsem... I ty jdeš do domu svého Otce nebeského, do kostela.
Jdi napřed k oltáři, před svatostánek, tam poklekni, udělej kříž a pomodli se:

Přicházím k tobě, Pane Ježíši,
jako marnotratný syn ke svému otci.
Chci se vyzpovídat ze svých hříchů.
Jsi zde ve svatostánku a vidíš mne –
vidíš mi až do srdce.
Znáš moje dobré i zlé skutky.

Odprošuji tě ještě jednou za všechno,
co se ti na mně nelíbilo
od poslední svaté zpovědi.

Pomoz mi,
abych se dobře a úplně vyzpovídal.

Pomoz mi,
abych dovedl knězi ve zpovědnici
říci všechno tak,
jako bych to řekl tobě.
Nic nezatajím,
nechci se dělat lepším, než jsem.
Vím, že by mi to nic nepomohlo
a měl bych za to ještě větší hřích.
Vždyť ty jsi vševědoucí,
tebe nemůže nikdo oklamat.

Svatá Panno Maria,
svatý anděle strážný,
svatý... *(jehož křestní jméno mám),*
přimlouvejte se za mne u Pána Boha,
aby mi odpustil hříchy
a pomohl mi dobře se z nich vyzpovídat.

Potom jdi ke zpovědnici. - Až na tebe dojde řada, udělej zbožně kříž a řekni:

Naposledy jsem byl u svaté zpovědi
(zde řekni kdy)
a vyznávám se před Pánem Bohem,
že jsem se dopustil těchto hříchů.

Pak se knězi vyzpovídej ze svých hříchů.
(Nezapomeň, že úmyslně zatajený těžký hřích by znamenal svatokrádež!)

Na konec řekni:

To jsou mé hříchy.
Srdečně jich lituji
a pevně si umiňuji,
že se opravdu polepším.

Dobře si všímej, co ti kněz řekne a jaké ti uloží pokání.
Kdybys něčemu nerozuměl, zeptej se kněze, on ti poradí.
Když ti kněz dává rozhřešení, bij se v prsa a říkej:

Bože, buď milostiv mně hříšnému!

Potom udělej zbožně kříž, polib štolu a odejdi k oltáři.

DOSTIUČINĚNÍ

Pán Bůh ti právě odpustil hříchy a navrátil ti milost Boží.
Jak se mu za to odvděčíš?
Nejprve se před oltářem pomodli, co ti kněz uložil za pokání.
Potom poděkuj Pánu Bohu za odpuštění hříchů:

Bože můj,
děkuji ti za to,
co jsi způsobil v mé duši.

Je nyní opět čistá a krásná,
obmytá od skvrn hříchů,
připravená pro návštěvu Pána Ježíše
ve svatém přijímání.

Jsem opět tvým svatým dítětem,
které má právo přijít k tobě,
ke svému Otci do nebe.

Jak se ti odvděčím za tak velké dobrodiní?
jak ti splatím veliký dluh za své hříchy?

Vynasnažím se,
abych splnil to, co jsem již slíbil:
že se opravdu polepším.

Zvláště těžkého hříchu budu se chránit,
abych neztratil milost Boží.
Moje duše musí zůstat stále krásná a čistá.

V náhradu za to,
že jsem tě dříve tolika hříchy zarmucoval,
chci nyní tobě působit jen radost.

Svou neposlušnost a nelásku k rodičům
vynahradím velkou ochotou vždycky jim
pomáhat.

Za to, že jsem býval dříve lenivý,
nedbale se učil a nerad pracoval,
budu nyní dvojnásob pilný a přičinlivý.

Místo trnů hříchů,
které jsem dnes vytrhal ze svého srdce,

chci v něm pěstovat jen květy dobrých skutků.

Můžeš se ještě pomodlit za rodiče, za učitele, za spolužáky a podobně, nebo si vykonat krátkou křížovou cestu. Vhodné modlitby najdeš na konci této knížečky.

Svatá zpověď je skončena. Jdeš-li k svatému přijímání až zítra, odejdi nyní domů, a hleď, abys byl po celý den velice hodný.

Pamatuj, že má k tobě přijíti Pán Ježíš. Jemu na uvítanou příprav kytici vonných květů – dobrých skutků.

PŘÍPRAVA K SV. PŘIJÍMÁNÍ

SLAVNÝ DEN, MILÉ DÍTĚ,

dnes pro tebe nastal. Vzácnou návštěvu dostaneš!

Ten, který tě má více rád než tvůj dobrý tatínek, tvá dobrá maminka, sám Pán Ježíš k tobě přijde.

Už tehdy, když Pán Ježíš chodíval po zemi, viděl rád kolem sebe děti; na klín je bral a jim žehnal. Proto při poslední večeři jistě i na děti myslil a také pro ně připravil tuto podivuhodnou svátost, ve které se skrývá pod způsobou chleba a vína.

Stejně jako jídlo posiluje naše tělo, tak duchovní chléb, Ježíš Kristus, posiluje naši duši ve svatém přijímání.

Ty si dnes přijdeš pro tento duchovní chléb.

V něm přijmeš k sobě svého Pána Boha, který je pá-

nem celého světa. Pán Bůh je dražší než všechny poklady na celém světě.
Pán Bůh je bohatší než největší boháč na celém světě.
Když k tobě Pán Bůh přijde, jistě ti bude chtít dát něco ze svého bohatství. Co to asi bude?
Peníze? Zlato, drahokamy?
O takové věci Pán Bůh nestojí.
Nestál o ně ani Pán Ježíš, když chodil po tomto světě - a mohl jich mít tolik a tolik. Vždyť víš, že se narodil v chudých jesličkách,

pracoval jako tesař se svatým Josefem,
zemřel na bolestně tvrdém kříži,
ozdoben pouze korunou z trnitých větví.

Jistě Pán Ježíš věděl, proč nechce být bohatým! Bohatý člověk se stará jen a jen o svoje bohatství,

na Pána Boha zapomíná
a tak může ztratit nebe.

Proto ti dnes nedá Pán Ježíš ani zlato, ani žádné bohatství pozemské.
Pán Ježíš ti dnes dá něco, *co není vidět,* ale je to cennější než všechny poklady světa.

Avšak neměli bychom ani říci »něco«;
Pán Ježíš ti dá sebe celého!

Chvíli po svatém přijímání bude úplně tvým

jako Bůh i jako člověk a učiní ve tvé duši takřka *nebe.*
Jenom chvilka mu stačí, aby přeměnil tvé srdce, aby tvoji duši okrášlil a ji posvětil.
Chce, aby tvoje duše byla dost svatá a krásná pro nebe.

Nikdy nezapomeň:

Pán Ježíš mne chce po smrti přivésti do nebe, proto ve svatém přijímání duši moji pro nebe připravuje.
Čím častěji On přijde ve svatém přijímání ke mně, tím jistěji já jednou přijdu k němu!

MODLITBY PŘED SV. PŘIJÍMÁNÍM

Na svaté přijímání ses připravil dobrou svatou zpovědí.
Nyní se připrav ještě zbožnou modlitbou.
Při mši svaté až do pozdvihování zpívej s ostatními píseň, nebo se modli modlitby, které umíš.
Když kněz při PROMĚŇOVÁNÍ pozvedá svatou Hostii, připomeň si, že je v ní přítomen Pán Ježíš, kterého máš za chvíli přijmout ve svatém přijímání.
Pohlédni na svatou Hostii a modli se:

Pán můj a Bůh můj!
Pozdraveno budiž svaté tělo Ježíše Krista, které za mne na kříži obětováno bylo.

V nejhlubší pokoře klaním se tobě.

Ježíši, tobě žiji,
Ježíši, tobě umírám,
Ježíši, tvůj jsem živ i mrtev.
Amen.

Když kněz zvedá kalich, modli se:

Pán můj a Bůh můj!
Pozdravena budiž svatá Krvi Ježíše Krista,
která za mne na kříži vylita byla.
V nejhlubší pokoře klaním se tobě.

Ježíši, smiluj se nade mnou,
Ježíši, slituj se nade mnou,
Ježíši, odpusť mi hříchy mé.
Amen.

Potom se pomalu a zbožně modli těmito slovy:

Pane Ježíši,
věřím pevně a vyznávám,
že ty, Kristus, Syn Boží,
jsi zde přítomen ve svaté Hostii na oltáři.
Zdánlivě jsi tak nepatrný,
skryl ses v kousek svátostného chleba,

a přece jsi všemohoucí Bůh.
I když tě zde nevidím,
přece pevně věřím, že jsi tu přítomen
a klaním se tobě, Bohu svému a Spasiteli.

Pane Ježíši,
ty sám mne nejlépe znáš.
Ty víš, jak jsem ubohý a slabý,
jak snadno se dopouštím hříchu.

Jen ty mi můžeš a chceš pomoci,
abych se dovedl hříchu lépe chránit,
abych dovedl být pilnějším,
zbožnějším a poslušnějším.
Proto mne voláš ke svatému přijímání.

Přicházím tedy s pevnou důvěrou,
že mi dáš sílu,
abych v dobrém vytrval po celý život
a po smrti mohl být od tebe odměněn
věčnou radostí v nebi.
Ty jsi přece řekl:
„Kdo jí chléb tento, živ bude na věky."

Pane Ježíši, ty mne máš tolik rád!
Z lásky ke mně stal ses člověkem,
pro mne jsi trpěl, umučit se dal,
abys mne uchránil před hrozným peklem.

Pro mne jsi ustanovil svátost oltářní,
abys mne živil a sílil k věčnému životu,
abys mi pomáhal do nebe.

Chtěl bych ti říci, Pane Ježíši,
že tě mám zato také tolik, tolik rád.
    Ale když si vzpomenu,
    že jsem tak málo o tebe dbal,
    netroufám si to ani říci.

Tolik ti však mohu upřímně povědět:
Pane Ježíši,
já tě chci mít více rád než doposud,
více než koho jiného na světě.

Pomáhej mi, Pane Ježíši,
abych ti to dovedl svým chováním dokázat.

Když si pomyslím, Pane Ježíši,
kdo jsi ty a kdo jsem já,
skoro se bojím tě přijmouti.

Ty jsi Bůh všemohoucí,
věčný a nejsvětější,
    a já ubohý tvor, slabé dítě.
Ty jsi můj Vykupitel,
na kříži jsi za mne umřel -
    a já takový nevděčník,
    který tě za to všechno

svými hříchy zarmucoval.

Nezasloužím si, Pane Ježíši,
abys ke mně přišel.
Ale ty přece jen chceš ke mně přijíti.
Jako lékař spěchá k nemocnému,
tak ty toužíš ke mně.

Přijď tedy, Lékaři mé duše,
uzdrav duši mou a posilni proti zlému!
Toužím již po tobě a na tebe se těším.

Přijď ke mně, Pane Ježíši, a posvěť mě,
přijď ke mně, Pane Ježíši, a posilni mě,
přijď ke mně, Pane Ježíši, a živ mě
k životu věčnému. Amen.

MODLITBY PŘI SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

Když kněz ukazuje svatou Hostii, pohlédni na ni, potom se skloň, bij se v prsa a říkej:

Pane, nejsem hoden,
abys vešel pod střechu mou,
ale toliko rci slovem
a uzdravena bude duše má.

(Třikrát.)

Hned po svatém přijímání se u oltáře potichu pomodli:

Ježíši, tobě žiji,
Ježíši, tobě umírám,
Ježíši, tvůj jsem živ i mrtev. Amen.

MODLITBY PO SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

Nyní jsi živým svatostánkem. Je u tebe Pán Ježíš.

S tímto drahocenným pokladem vstaneš od stolu Páně, odejdeš se sklopenýma očima na své místo, klekneš si a na nic se kolem sebe nerozhlížíš.

Na nic jiného nemysli, než na svého Spasitele, který je u tebe a čeká, co mu povíš, za co ho poprosíš. Zavři raději oči, aby tě nic nerušilo, a pobuď takto úplně sám s Kristem Pánem.

Rozmlouvej s ním, jako bys ho viděl. Není k tomu potřeba naučených slov. Mluv s ním, jako mluvíváš s tatínkem či s maminkou. On ti porozumí, i kdybys snad nevěděl, jak mu to máš říci. Stačí, když si to jenom myslíš. On už ví, co máš v srdci. Teprve až opravdu nebudeš vědět, co mu máš říci, pomodli se tyto modlitby:

Vítám tě k sobě, Pane Ježíši,
a klaním se ti,
jako se ti klaněli pastýři a svatí tři králi.
Děkuji ti za to, že jsi přišel ke mně,
tak nehodnému a hříšnému,

ke mně, který jsem tě tak často urážel,
neměl dosti rád.

Ty ses mi úplně daroval,
jsi nyní zcela můj.
Jak se ti odvděčím?
Pastýři v Betlémě a svatí tři králové,
každý ti donesl nějaký dar.
Co já ti mohu dát?

Za to, že ty ses mi daroval celý,
také se ti zcela odevzdávám.
Celý chci patřiti jenom tobě.
Pro tebe chci žíti,
pro tebe umříti,
tvým chci býti zde na zemi
a po smrti v nebi.

Dávám ti a zasvěcuji své tělo,
aby z lásky k tobě se namáhalo,
pracovalo a trpělo.

Dávám ti a zasvěcuji
svou nesmrtelnou duši,
kterou proto chci zachovati čistou.

Dávám a zasvěcuji ti své myšlenky,
abych na tebe rád myslil,

o tobě mluvil
a učil se tě lépe znáti.

Dávám a zasvěcuji ti své rozhodování,
abych vždy ochotně dělal to,
co ty přikazuješ,
a chránil se toho, co zakazuješ.

Dávám a zasvěcuji ti své srdce,
aby tebe nade všecko milovalo.
Chci být celý jen tvůj,
chci býti takový, abych se ti vždy líbil.

Nyní ještě popros za sebe a za jiné.
Dokud dlel Kristus Pán viditelně na zemi, pomáhal každému, kdo ho o pomoc prosil. Těšil smutné, sytil hladové, uzdravoval nemocné, apoštoly chránil v bouři.
Týž Pán, všemohoucí a nejvýš dobrotivý, který je nyní u tebe, táže se tě: »Co chceš, abych ti učinil?«

Pane Ježíši,
ty jsi jednou řekl:
„Hledejte nejprve království Boží
a spravedlnost jeho,
a ostatní bude vám přidáno."
Chtěl jsi nám připomenout,

že máme především prositi o to,
co nám pomáhá do nebe.

Prosím tě tedy vroucně:
pomoz mi,
abych dovedl být lepším,
než jsem byl doposud.

Přeměň mne svou milostí,
ať se ti víc podobám,
ať se ti víc líbím.

Nedopusť,
aby má duše byla někdy zbavena
milosti posvěcující.

Žehnej, prosím tě, mým rodičům,
odměň je za všechno,
co pro mne udělali.
Posiluj je ve zdraví,
pomáhej jim v jejich starostech.

Ochraňuj celou naši rodinu
ode všeho nebezpečí.
Ať tě máme všichni rádi
a často přicházíme ke svatému přijímání.

Žehnej našim kněžím a učitelům,
žehnej našemu panu (arci)biskupovi
a svatému Otci v Římě.

Opatruj naši vlast a náš národ.
Prosím tě také za své spolužáky.
Prosím tě za všechny děti v naší vlasti.
Kéž tě všechny milují
a mnoho jich chodí často ke svatému
přijímání.

Po svatém přijímání můžeš získat plnomocné odpustky. To znamená, že ti Pán Bůh odpustí všechny tresty, které bys měl ještě za své hříchy trpět v očistci.

Pomodli se tuto modlitbu před obrazem Pána Ježíše ukřižovaného:

Ejhle, před tváří tvou,
dobrý a nejsladší Ježíši,
na kolena padám
a s nejvřelejší vroucností duše své
prosím tě a zapřisahám,
abys vštípil srdci mému
živou víru, naději i lásku
i pravou lítost nad hříchy
s nezlomnou vůlí je napraviti,
když hlubokým pohnutím a bolestí jsa dojat,
o tvých pěti ranách v hloubi duše rozjímám
a na mysli uvažuji,
co již prorok David o tobě,
dobrý Ježíši, předpověděl:
„Probodli ruce mé i nohy mé;
sčítat mohou všechny kosti mé.“

(Ž. 21. 17.)

Pomodli se ještě na úmysl svatého Otce:

Otče náš . . . Zdrávas Maria . . .

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

MODLITBY

MODLITBA ZA RODIČE

Pane Ježíši,
když jsi žil jako malý chlapec v Nazaretě
se svou maminkou Pannou Marií
a pěstounem svatým Josefem,
ukázal jsi nám dětem,
jak máme mít rádi své rodiče
a jak jich máme poslouchat.

Chci následovat tvého příkladu.

Pomoz mi, prosím tě,
abych měl tatínka a maminku tak rád,
jak oni toho zasluhují.

Ať jim to nejenom říkám,
ale svým chováním jim to dokazuji.

Nauč mne na slovo jich poslechnout,
když mi něco přikazují
nebo něčeho si přejí,
když mne napomínají
nebo před něčím špatným varují.

Nauč mne pomáhat jim i tehdy,
když mne o nic nežádají,
ale když vím, že by je to potěšilo.

Vždy a všude chci tatínkovi a mamince
působit radost,
nikdy je nechci zarmoutit.
Pomoz mi, Pane Ježíši,
abych toto předsevzetí dovedl splnit.

Tím jen maličko odplatím rodičům
všechno to dobré, co pro mne učinili.
Já sám nemohu víc pro ně udělat,
zato však ty, Pane Ježíši, můžeš a chceš.

Proto tě prosím:

Odměň mého tatíčka a mamičku
za všechnu jejich lásku ke mně,
vynahraď jim všechny jejich starosti,
jejich práce a bolesti,
které pro mne a k vůli mně musili trpět.

Ušetř je zklamání,
ušetř je mého nevděku.

Kéž je na zemi největší jejich odměnou
radost z hodných dětí.

Dej jim pevné zdraví,
dej jim spokojenost a pravé štěstí,
jaké jim lidé nemohou dát.

Pomáhej jim,
aby tobě věrně sloužili a měli tě rádi,
abys je po smrti mohl vzít k sobě do nebe.

Kéž se tam jednou s nimi shledám
a mohu se u tebe věčně s nimi radovat!

MODLITBA ZA UČITELE

Prosím tě, Pane Ježíši, za své učitele.
Starají se o nás,
aby nás mnohému naučili
a dobře nás vychovali.

Pomáhej jim
v tomto těžkém úkolu!

Ty jsi nejmoudřejší,
pomoz jim, ať nás naučí pravé moudrosti.

Ty jsi nejdokonalejší a nejsvětější, -
dej, ať nás vedou k dobrému.

Ať nám svým slovem i příkladem
pomáhají se státi lepšími,
aby z nás byli dobří občané
a dokonalí křesťané.

Odměň naše učitele
za jejich práci pro nás,
a pomáhej nám,
abychom jim ukázali
svým chováním ve škole i jinde,
že je máme rádi,
že si jich vážíme,
že jsme jim vděčni.

Zvláště tě prosím, Pane Ježíši,
za velebného pána,
který nás učí náboženství.

Pomáhá nám,
abychom tebe stále lépe poznávali
a měli tě opravdu rádi.

Učí nás, jací máme být,
abychom se ti líbili
a mohli po smrti přijít k tobě do nebe.

Odpouští nám hříchy při svaté zpovědi
a podává nám tebe ve svatém přijímání.

Jemu musíme být nejvíc vděčni.
Dej, ať každé jeho slovo přijímáme tak,
jako bys je říkal ty.
Ať ho máme tak rádi a tak ho posloucháme,
jako by mezi námi byl ne on,
ale ty sám.
Vždyť každý kněz je zástupcem Božím.

Žehnej mu, Pane Ježíši,
a odměň ho za to, co pro nás vykonal.
Dopřej mu té radosti,
aby se s námi se všemi
shledal jednou tam,
kam nám otvírá a ukazuje cestu:
u tebe v nebi.

MODLITBA ZA SPOLUŽÁKY

Pane Ježíši,
ty jsi chtěl,
abych několik roků svého života
prožil se svými spolužáky v jedné třídě

jakoby v jedné rodině.
Proto tě prosím:

Dej, ať se máme v naší třídě rádi
jako děti jedné rodiny;
ať se mezi sebou nehádáme,
ať si nezávidíme,
ať si nijak neubližujeme.

Kéž u nás není slyšet nadávek a klení,
kéž nikdo nepronese neslušného slova.

Nedopouštěj, Pane Ježíši,
aby mezi námi byli špatní kamarádi,
kteří by nás mohli pokazit.

Ať všichni věrně plníme tvá přikázání,
pilně se učíme,
slušně se chováme,
zbožně chodíme do kostela,
aby z nás měli radost naši rodiče i učitelé,
zvláště však, Pane Ježíši, ty sám.

MODLITBA ZA CÍRKEV

Pane Ježíši,
ty jsi ustanovil svatou Církev,
aby nás vedla do nebe.

Svým apoštolům jsi přikázal,
aby všechny lidi učili,
aby křtili,
hříchy lidem odpouštěli,
mši svatou sloužili
a jiné svátosti udělovali.

Děkuji ti za to,
že jsem se narodil v pravé Církvi.
Dej, ať v ní vytrvám až do konce
a ctím ji jako svoji dobrou matku.

Prosím tě za svatého Otce v Římě,
který celou Církev řídí.
Pomáhej mu, Pane Ježíši,
v jeho starostech o všechny křesťany!

Žehnej našemu panu (arci)biskupovi,
žehnej i našim kněžím:
ať nás vedou bezpečně k tobě do nebe,
ať my se dáme ochotně od nich vést.

Prosím tě i za ubohé pohany,
kteří doposud tebe neznají.
Posílej k nim statečné misionáře,
kteří by je přivedli do Církve svaté,
aby i oni mohli býti spaseni.

MODLITBA ZA VLAST

Pane Ježíši,
vroucně tě prosím za naši drahou vlast.
Ty sám jsi svou pozemskou vlast miloval.
Plakal jsi nad ní,
že bude zničena a města v ní zbořena,
že její obyvatelé budou pobiti
nebo do zajetí odvedeni,
protože tebe nepřijali a v tebe nevěřili.

Nauč nás také milovat svou vlast.
Nauč nás pro ni se obětovat
a pro ni pracovat.

Vím, jak můžeme už nyní dokázat,
že svou vlast máme opravdu rádi:
když se svědomitě ve škole učíme,
když si zvykáme pilně pracovat,
když se snažíme být stále lepšími.

Vždyť vlast potřebuje řádné občany,
pilné a pracovité,
vzdělané a svědomité,
statečné a věrné.

Pomoz nám, Pane Ježíši,
abychom takovými se stali!

Ochraňuj naši vlast před nepřáteli,
před těmi, kteří ji zvenku ohrožují,
i před těmi, kteří uvnitř ji rozvracejí.

Nauč nás všechny ve svornosti spolu žít,
uchraň nás vzájemné nelásky,
vzdal od nás závist a sobectví.

Zvláště tě, Pane Ježíši, o to prosím,
aby náš národ vždy zůstal tobě věrný.
Všichni dobří občané
ať pevně v tebe věří,
Marii Pannu, tvou svatou Matku, ctí
a zachovávají Boží přikázání.

Ať všichni občané naší vlasti,
malí i velcí,
chudí i bohatí,
vzdělaní i prostí
za svého Pána a Krále tebe uznávají.

Nejenom doma, kde je nikdo nevidí,
ale i ve školách, v úřadech,
v obchodech, v továrnách,
na polích i v lesích ať chválu ti vzdávají.

Jen zbožná vlast bude šťastná a svobodná.

Žehnej panu presidentovi
a všem, kteří naši vlast řídí.
Pomáhej jim, Pane Ježíši!
Duchu svatý, osvěcuj je a posiluj,
aby nás vedli správnou cestou!

Svatá Panno Maria a svatý Josefe,
svatí Cyrile a Metoději,
svatý Václave a svatá Ludmilo,
svatý Vojtěchu a svatý Prokope,
svatý Jene Nepomucký
a ostatní nebeští ochránci naší vlasti,
vyproste u Pána Boha
naší zemi pokoj a mír,
blahobyt a štěstí.

Až pak v hodinu smrti
svou pozemskou vlast opustíme,
přiveďte nás do nebe,
do pravé vlasti všech vyvolených,
kde vy nás očekáváte a za nás se modlíte.

MODLITBA
O VYTRVALOST V DOBRÉM

Všechno zde na světě má svůj konec.
I můj život jednou skončí:
musím umřít.
Nevím, kdy umru,
nevím kde a nevím jak,
jen tolik vím,
že bych byl na věky nešťasten,
kdybych umřel ve hříchu těžkém.

Proto tě, Pane Ježíši, vroucně prosím:
pomáhej mi,
abych si uchránil po celý život
posvěcující milost.

Bez ní by má smrt byla nešťastná,
bez ní nemůže nikdo přijít do nebe.

Chraň mne před těžkým hříchem,
který by mne o milost Boží oloupil.

Chraň mě před ním nejenom teď,
dokud jsem ještě malý,
ale i později, až dorostu.

Slibuji ti, Pane Ježíši,
že budu utíkat před těžkým hříchem
jako před ošklivým jedovatým hadem.
Ani chvilku nechci žít v nebezpečí pekla.

Proto budu často chodit
k svaté zpovědi a k svatému přijímání,
abys ty sám posvěcoval mou duši,
abys ji posiloval proti hříchu,
abys mne živil k životu věčnému.

Svatá Panno Maria a sv. anděle strážný,
opatrujte v mé duši světélko milosti Boží,
aby jako rozžatá lampička
byla moje duše připravena,
až Kristus Pán ji k sobě zavolá.

MODLITBA

K PANNĚ MARII O SVATOU ČISTOTU

Maria, Matko nejčistější,
nad tebou nikdy nezvítězil zlý duch,
hřích nikdy tebe neposkvrnil.

Proto tě vroucně prosím:
ochraňuj moji duši,
ať zůstane čistá jako bělostná lilie.

Zasvěcuji ti svůj zrak,
aby nikdy neposkvrnil moje srdce
nečistým pohledem.

Zasvěcuji ti svůj sluch,
aby nepřijímal neslušné řeči.

Zasvěcuji ti svou řeč,
aby sloužila vždycky jen tvé chvále.

Tobě, Maria Panno,
dávám i své myšlenky, celé své srdce.
Věřím, že pod tvou ochranou zůstane
čisté.

*

Ó Maria, bez poskvrny hříchu počatá,
oroduj za nás,
kteří se k tobě utíkáme.

*

Vypros nám, ó drahá Máti,
vypros milost, Maria,
aby krása podobná ti
v našich srdcích zářila.

MODLITBA RANNÍ

Ve jménu Otce i Syna i Ducha sv. Amen.

Ó Bože, celou tuto noc
zas chránila mě tvoje moc.
Buď za to ctěn a veleben!
A prosím tě: i tento den
ty dobrý, svatý Otče můj,
mne hříchu, smrti ochraňuj!
Myšlenky, slova, skutky své,
chci obětovat ke cti tvé.
Anděle Boží, strážce můj,
při mně též stůj, mě opatruj!
Maria, Matko jediná,
přimluv se za mne u Syna,
jehož ať chválí každý hlas,
jak nyní, tak po všechen čas. Amen.

Otče náš... Zdrávas, Maria...
Věřím v Boha...

Cokoli dnes budu mysliti a mluviti,
cokoli činiti a trpěti,
obětuji, Bože, ke cti a chvále tvé.

Také chci dnes získati
všechny mně možné odpustky.

Tobě chci já sloužit bez ustání,
ty mně k tomu dej své požehnání.

Požehnej a opatruj nás ode všeho zlého
všemohoucí a milosrdný Bůh:
Otec, Syn a Duch svatý. Amen.

MODLITBA VEČERNÍ

Ve jménu Otce i Syna i Ducha sv. Amen.

Dřív nežli k spánku ulehnu,
k Bohu své ruce pozvednu:
Buď věčně chválen, veleben,
za vše, co dals mi dnešní den!

A jestli v čem jsem pochybil,
prosím tě, bys mi odpustil.
Pak spokojeně mohu spát,
můj anděl bude u mne stát.

Maria, Boží Rodičko,
ó chraň, ó chraň mne, Matičko!
A ty, můj Kriste Ježíši,
můj Bože, dobro nejvyšší,

v tvé rány sebe ukrývám,
pak šťasten klidně usínám. Amen.

Desatero Božích přikázání . . .

Nyní zpytuj svědomí za dnešní den.
Potom vzbuď lítost:

Bože můj, tebe miluji,
všech svých hříchů upřímně lituji,
Bože, buď milostiv mně hříšnému.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Umříti musím, ale nevím kdy.
Vím však,
že bych byl na věky nešťasten,
kdybych umřel ve hříchu těžkém.

Svatá Maria, Matko Boží,
pros za mne hříšného
nyní i v hodinu smrti mé. Amen.

Pod ochranu tvou se utíkáme . . .

O svatou čistotu:

Zdrávas, Maria . . .

Ó Maria, bez poskvrny hříchu počatá,
oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.

Za rodiče:

Otče náš... Zdrávas Maria...

**Požehnej a opatruj nás
ode všeho zlého,
všemohoucí a milosrdný Bůh:
Otec, Syn a Duch svatý. Amen.**

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY

Zbožná legenda vypravuje, že Panna Maria, pokud ještě po nanebevstoupení Pána Ježíše dlela v Jerusalemě, velmi často chodívala po těch místech, kudy byl kdysi vlečen Pán Ježíš se svým křížem na Kalvarii. A při tom vzpomínala...

Brzy se k ní přidávali zbožní křesťané a tak se časem z této zbožné pouti vyvinula pobožnost křížové cesty, která se nyní může konat v každém kostele.

Kdo obejde všech čtrnáct zastavení křížové cesty a při tom uvažuje o utrpení Pána Ježíše, získává plnomocné odpustky, je-li v posvěcující milosti a koná-li tuto pobožnost kajícně a nábožně.

Pomodli se nejprve u oltáře:

Svatá Panno Maria
provázej mne na křížové cestě,
po níž kráčel tvůj zmučený Syn.
Pomáhej mi,
ať si jeho bolesti vštípím hluboko do srdce
abych nikdy nezapomněl,
co Kristus Pán z lásky ke mně vytrpěl.

I. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš vydán na smrt

Pilát věděl, že Pán Ježíš nic zlého neučinil, a přece ho odsoudil k smrti. Proč byl tak nespravedlivý? Bál se Židů, že se mu pomstí, kdyby Pána Ježíše propustil na svobodu.

Pane Ježíši, pomoz mi,
abych nebyl tak zbabělý jako Pilát.
Ať se nikdy nestydím
před špatnými lidmi za to,
že v tebe věřím a mám tě rád.
Chci ti být věrný vždycky,
i kdybych měl pro tebe trpět.

II. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš bere na sebe kříž.

Vojáci kladou Pánu Ježíši na ramena kříž, na kterém má být ukřižován. Má si jej sám donést na

Kalvarii. - A Pán Ježíš ten kříž neodstrkuje od sebe, ale radostně jej objímá. Těší se, že na něm nás vykoupí.

Pane Ježíši, ty jsi říkával:
„Kdo chce za mnou přijíti,
vezmi kříž svůj na sebe každodenně
a následuj mne."
Také já chci jít za tebou se svým křížem:
pracovat, učit se, ochotně poslouchat,
nenaříkat, když mne něco bolí,
být trpělivý ve všem, co je mi nepříjemné.
To je ten můj kříž.
Pomoz mi, Pane Ježíši,
abych jej statečně na sebe vzal
a s ním tebe následoval.

III. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš padá po prvé pod křížem.

Už nemůže unést svůj kříž. Je pro něho příliš těžký, zvláště když se lidé se všech stran na něho tlačí

a sem tam jím smýkají. Padá pod křížem na zem...
Ale víš, co Pána Ježíše tížilo ještě více než to dřevo? Naše hříchy, za které měl umřít. I tvoje hříchy...

Odpusť mi, Pane Ježíši,
že jsem také zavinil tvůj pád pod křížem.
Mé hříchy učinily tvůj kříž těžším.
Osvěť mne, abych viděl,
jak hrozná věc je hřích,
když ty jsi za něj tolik musel trpět.

IV. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš potkává svou Matku.

Dovedeš si představit, jak bylo Panně Marii smutno, když potkala Pána Ježíše na křížové cestě? Viděla zblízka jeho krvavé rány na celém těle, trnovou korunu na hlavě, těžký kříž na rameni. Slyšela, jak se mu zlí lidé posmívají...
Ale neplakala. Podívala se jen smutně na Pána Ježíše, jakoby ho chtěla povzbudit, aby šel dál - za nás trpět.

Matičko Boží, svatá Panno Maria,
pomáhej mi,
ať následuji Pána Ježíše na zemi tak,
abych za ním mohl přijít i do nebe.

V. ZASTAVENÍ.

Šimon pomáhá Pánu Ježíši nésti kříž.

Vojáci přinutili jakéhosi Šimona, aby pomohl nésti Pánu Ježíši kříž. Ne že by měli s Pánem Ježíšem soucit, ale báli se, aby jim neumřel už na cestě a oni ho nemohli ukřižovat. Šimon s počátku nechtěl, ale Pán Ježíš se na něho tak pěkně, prosebně podíval, a tu Šimon vzal ochotně kříž na ramena a šel za Kristem Pánem.

Pane Ježíši,
když budu někdy netrpělivý,
že mne něco bolí a trápí,
když se mi nebude chtít pracovat,
učit se, rodičům pomáhat,
pohlédni také na mě a pomoz mi,

abych všechno to, co je mi nepříjemné, ochotně a rád udělal z lásky k tobě.

VI. ZASTAVENÍ.

Veronika nabízí Pánu Ježíši roušku.

Zbožná Veronika nic se nebojí vojáků a zlých lidí kolem Pána Ježíše. Jde až k němu, sundá si s hlavy šátek a podává Pánu Ježíši, aby si jím utřel zkrvavenou a poplivanou tvář.
A když jí Pán Ježíš šátek vrátil, byla na něm jeho tvář otištěna.
To jí dal na památku za odměnu, že ho měla tak ráda.

Prosím tě, Pane Ježíši,
vtiskni svou svatou tvář také do mého srdce,
které tě má tolik rádo.
Ať v mé duši září stále víc tvůj obraz,
abych tobě byl podoben zde i na věčnosti.

VII. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš padá po druhé pod křížem.

Už zase leží Pán Ježíš vysílen na zemi. Kříž na něho dopadl a tlačí ho k zemi, vojáci ho kopou a tahají, aby znova povstal a šel dál - až na Kalvarii.

Trpíš to, Pane Ježíši, i za mé hříchy,
do kterých znova a znova upadám,
ač jsem již tolikrát sliboval,
že se polepším.
Chraň mne, prosím tě,
před špatnými kamarády
a před vším ostatním,
co by mne znova zavedlo ke hříchu.

VIII. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš napomíná plačící ženy.

Průvod popravní jde kolem hloučku žen, které mají soucit s Pánem Ježíšem a pláčí nad ním.

Ale Pán Ježíš je napomíná, aby raději plakaly nad sebou a nad svými dětmi.
Nejlepší soucit s Pánem Ježíšem má ten, kdo lituje svých hříchů.

Pane Ježíši,
nauč mne upřímně litovat svých hříchů.
Nic by mi nepomohlo,
kdybych nad tebou plakal,
ale hřešil dál.
Nad sebou musím plakat,
svých hříchů litovat,
abych ukázal, že tě mám rád.

IX. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš padá na zem po třetí.

Na úpatí Kalvarie Pán Ježíš klesl pod křížem, ale znovu se vzchopil a šel dál, aby mohl za nás umřít na kříži a zachránit nás před hrozným peklem.

Pane Ježíši,
vtiskni do mého srdce
ošklivost a hrůzu před hříchem.
Posiluj mě,
abych nikdy neztratil posvěcující milost
a tak se nemusil bát pekla.

X. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš ze šatů svlečen.

Vojáci strhují šaty Pánu Ježíši se zaschlých ran a svlékají ho před tolika lidmi. Jak mu bylo trapně a jak to bolelo!
To trpěl za hříchy proti šestému přikázání.
Nemusel při tom i na tebe myslet?

Pane Ježíši,
opatruj v mé duši lilii svaté čistoty.
Když mě bude něco pokoušet
k hříchu nečistému,
dej, ať si vzpomenu na tebe,
co ty jsi za takové hříchy vytrpěl.

XI. ZASTAVENÍ.

Pána Ježíše přibíjejí na kříž.

Co udělaly kdy zlého ty svaté ruce a nohy Pána Ježíše, že jsou proraženy velkými hřeby a přibity na kříž?

Pane Ježíši,
spíše moje ruce a moje nohy
by si zasloužily takového trestu.
Líbám v duchu tvoje svaté rány
a prosím tě vroucně:
odpusť mi mé hříchy,
které tebe na kříž přibíjely.

XII. ZASTAVENÍ.

Pán Ježíš na kříži umírá.

Již postaven jest kříž a na něm Kristus Pán. V hrozných bolestech se trápí. Židé se mu posmívají

a On se za ně ještě modlí: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí co činí!“ To On se modlí i za tebe... Co tomu řekneš?

Pane Ježíši,
se slzami v očích klečím před tebou.
Tak jsi mne miloval,
žes i za mne na kříži umřel.
Prosím tě, Pane Ješíši,
pomoz mi chránit se už opravdu hříchu,
aby tvá smrt nebyla pro mne marná.

XIII. ZASTAVENÍ.

Tělo Pána Ježíše položili Matce na klín.

Nežli bylo tělo Páně zabaleno do připraveného plátna k pohřbení, položili je na chvíli na klín Panně Marii, aby se na mrtvého Syna naposledy podívala a s ním se rozloučila.

Svatá Panno Maria,
povzbuzuj mne,
abych často ukládal svátostné Tělo Páně

do svého srdce,
aby mne Syn tvůj živil k životu věčnému.

XIV. ZASTAVENÍ.

Pána Ježíše kladou do hrobu.

Josef z Arimatie a Nikodem, spolu s Pannou Marií a sv. Janem apoštolem pohřbili mrtvého Pána do blízkého hrobu ve skále vytesaného. Avšak třetího dne Pán Ježíš slavně z hrobu vstal.

Pane Ježíši,
na konec ještě o jedno tě prosím:
dej, ať jsem tak živ zde na zemi,
abych v soudný den
mohl také z hrobu slavně vstát
a s tebou v nebi mohl žít
a radovat se na věky věkův. Amen.

O B S A H

PŘÍPRAVA K SV. ZPOVĚDI 4
Zpytování svědomí 8
Lítost a předsevzetí 19
Vyznání hříchů 22
Dostiučinění 25
PŘÍPRAVA K SV. PŘIJÍMÁNÍ 28
Modlitby před sv. přijímáním . . . 32
Modlitby při sv. přijímání 37
Modlitby po sv. přijímání 38
MODLITBY 45
Modlitba za rodiče 45
Modlitba za učitele 47
Modlitba za spolužáky 49
Modlitba za Církev 50
Modlitba za vlast 52
Modlitba o vytrvalost v dobrém . . 55
Modlitba k Panně Marii o sv. čistotu . 57
Modlitba ranní 59
Modlitba večerní 60
POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY . . . 63

Autor:	*Ferdinand Neubauer*
Název díla:	*CESTIČKA DO NEBE*
Kresby a grafická úprava:	*František Peňáz, akad. malíř*
Církevní schválení:	*Imprimatur Ariep. Consistorii Olomucensis diei 4. Octobris 1946, Nr. 21.913*
Nakladatel:	*Autor vlastním nákladem*
Vytiskl:	*František Navrátil v Otrokovicích*
Místo a rok vydání:	*Otrokovice-Baťov, 1947*
Náklad:	*Na ofset. papíře 5000 výtisků*
Vydání:	*První*
Cena:	*Holendrovaný výtisk na ofsetovém papíře 12 Kčs*